

MARIAN PALEJ

DOWÓD NIEOBROTOWOŚCI POWIERZCHNI UTWORZONEJ
PRZEZ WIĄZKĘ PROSTYCH JEDNORZUTNYCH

Wiadomo, że wiązka prostych jednorzutnych w ogólnym przypadku rzutu równoległego na dwie wzajemnie prostopadłe rzutnie π_1 i π_2 w kierunkach $p_1 \parallel \pi_2$ i $p_2 \parallel \pi_1$ (przy czym $p_1 \perp \pi_1$ bądź $p_2 \perp \pi_2$) tworzy powierzchnię stożkową [1].

Zbadajmy czy powierzchnia ta może być powierzchnią obrotową.

Założmy, że powierzchnia stożkowa utworzona przez wiązkę prostych jednorzutnych jest obrotowa.

Zauważmy, że jednym z warunków koniecznych obrotowości stożka jest to, aby przekroje każdą płaszczyzną prostopadłą do jednej z tworzących i jednakowo odległą od wierzchołka (por. rys. 1) stożka były przystające.

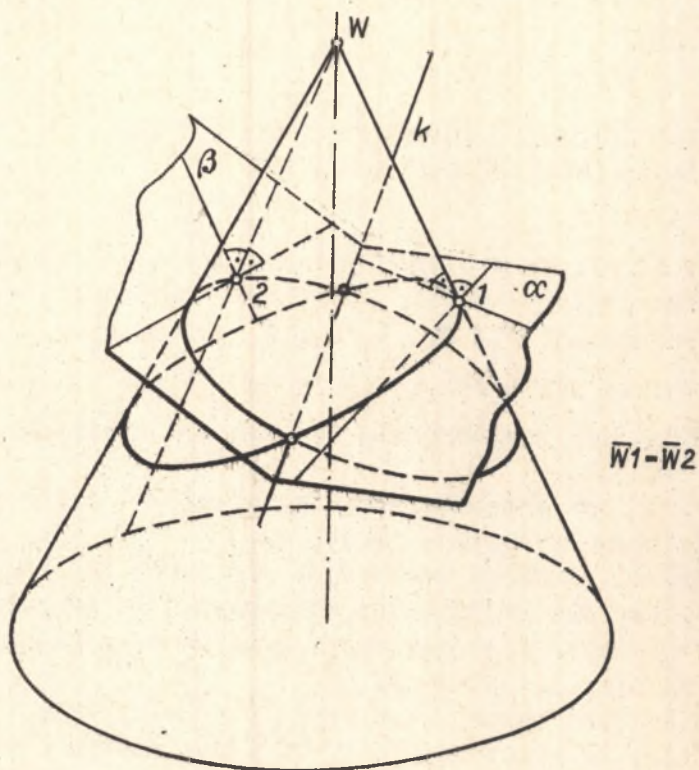
Rozważając parę takich płaszczyzn α i β (rys. 1) nietrudno stwierdzić, że przekroje te są względem siebie prostokątnie symetryczne, przy czym płaszczyzną symetrii jest płaszczyzna symetrii kąta utworzonego przez dane płaszczyzny. Tak więc przez odpowiedni obrót płaszczyzn dokoła krawędzi $k = \alpha\beta$ i sprowadzenie ich do jednej wspólnej płaszczyzny uzyskać można pokrycie się obydwu przekrojów.

Mając powyższe na względzie rozpatrzmy przekroje wiązki prostych jednorzutnych o środku P (rys. 2) płaszczyznami:

$$\alpha \perp x \text{ i } \beta \perp c \text{ e } \pi_2 \text{ równoodległymi od } P.$$

Zajmijmy się wyznaczeniem punktów przecięcia płaszczyznami α i β prostych jednorzutnych:

$$x(x^1 = x^2 = x), \quad b(b^1 \parallel e_2, b^2 = P) \quad c(c^1 = P, c^2 \parallel p_1)$$

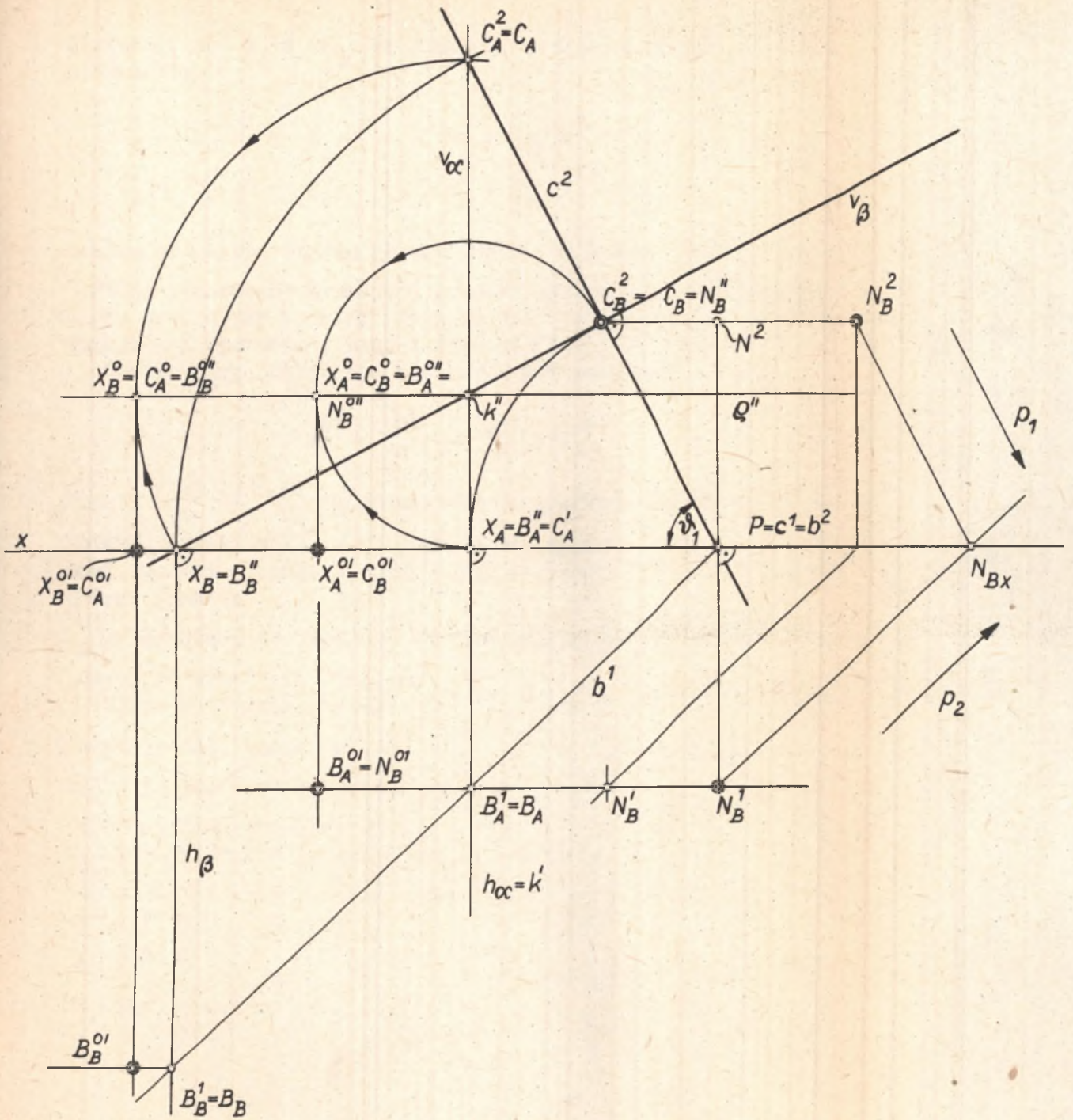
Rys. 1

Punkty te opisujemy:

$$\alpha x = X_A, \quad \beta x = X_B$$

$$\alpha b = B_A, \quad \beta b = B_B$$

$$\alpha c = C_A, \quad \beta c = C_B$$

Rys. 2

Zauważmy, że X_A i X_B są punktami węzłowymi płaszczyzn α i β , natomiast:

$$\begin{aligned} B_A^1 &= h_\alpha b^1 = B_{A'} & B_B^1 &= h_\beta b^1 = B_B \\ C_A^2 &= V_\alpha c^2 = C_{A'} & C_B^2 &= V_\beta c^2 = C_B \end{aligned}$$

Dokonując obrotu obydwu płaszczyzn α i β dokoła $k \parallel \pi_1$ do położenia poziomego uzyskujemy przystający do oryginału rzut poziomy trzech par punktów przynależnych do przekrojów tymi płaszczyznami rozważanej wiązki prostych jednorzutnych.

Stwierdzamy pokrywanie się dwóch par punktów:

$$X_B^{01} = C_A^{01} \quad \text{i} \quad X_A^{01} = C_B^{01}$$

Punkty B_A^{01} i B_B^{01} są różne. Jeżeli powierzchnia stożkowa utworzona przez wiązkę P jest obrotowa, to zgodnie z wstępnymi uwagami z punktami tymi winny się odpowiednio pokrywać dalsze punkty:

N_B^{01} - należący do przekroju stożka płaszczyzną β i N_A^{01} - należący do przekroju płaszczyzną α .

Można udowodnić, że nie jest to możliwe. Załóżmy bowiem, że istnieje taki punkt N_B , że $N_B^{01} = B_A^{01}$. Z warunku $N_B \in \beta$, uwzględniając dokonany obrót płaszczyzny β wyznacza się $N_B'' \in V_\beta$ (pionowy rzut normalny punktu N_B). Ponieważ głębokość punktu N_B jest równa głębokości punktu B_A , a więc jest wielkością znaną - w sposób prosty znaleźć można rzut pierwszy N_B^1 i drugi N_B^2 tego punktu.

Aby punkty N_B^1 i N_B^2 mogły być rzutami jednego punktu linii przekroju muszą leżeć na jakiejś prostej jednorzutnej wiązki P , tj. muszą być współliniowe z punktem P . Z konstrukcji jednak rzutu N_B^1 wynika, że prosta $N_B^1 P$ musi być prostopadła do osi x (punkt N_B^1 jest śladem poziomym prostej równole-

głej do P_1 przechodzącej przez N_B , a punkt P jest rzutem pionowym tego śladu). W dalszej konsekwencji zatem punkt N_B^2 winien leżeć na prostej prostopadłej do osi x przechodzącej przez N_B^1 i P , tj. winno zachodzić: $\overline{N_B^2} = \overline{N^2}$.

Ponieważ jednak zawsze: $\overline{N_B^2} \overline{N_B''} = \overline{N_{Bx}} \overline{P}$ (1)

- warunek nasz prowadziłby do żądania:

$$\overline{N_B^2} \overline{N_B''} = \overline{N_{Bx}} \overline{P} \quad (2)$$

Zauważmy, że:

$$\overline{N_B^2} \overline{N_B''} = \overline{PN_B''} \cdot \cos \vartheta_1 \quad (3)$$

przy czym zgodnie z podstawowymi założeniami wyklucza się ewentualność $\vartheta_1 = 0^\circ$.

Zatem zawsze:

$$\overline{N_B^2} \overline{N_B''} < \overline{PN_B''} = \overline{PX_A} = \overline{N_{B^1}^1} \overline{B_A} = \overline{N_{Bx}} \overline{P} \quad (4)$$

Warunek (4) wyklucza żądanie (2), a zatem i założenie istnienia takiego punktu przekroju płaszczyzną $\beta - N_B$, który w układzie obydwu płaszczyzn α i β ma $q \parallel \pi_1$, pokrywałby się z układem B_A . Oznacza to, że założenie:

$$N_B^{01} = B_A^{01}$$

jest nie do przyjęcia.

Stwierdzenie, że po sprowadzeniu obydwu płaszczyzn tnących α i β do jednej wspólnej płaszczyzny (na drodze odpowiedniego obrotu dokoła ich krawędzi) nie zachodzi pokrywanie się wszystkich punktów jednego przekroju z odpowiednimi punktami drugiego przekroju jest równoznaczne z wykazaniem, że rozważana powierzchnia stożkowa nie jest obrotowa.

Wpłynęło do Redakcji 16.10.65 r.

LITERATURA

- [1] Palej M.: "Proste szczególne w metodzie rzutów równoległych" Zeszyty Naukowe Pol.Śl. seria Matematyka - Fizyka z. 5. 1964.

ОБ ОДНОМ СВОЙСТВЕ ПОВЕРХНОСТИ ОБРАЗОВАННОЙ ПРЯМЫМИ ОСОБЕННОГО ПОЛОЖЕНИЯ
В МЕТОДЕ ПАРАЛЛЕЛЬНОГО ПРОЕКТИРОВАНИЯ

Р е з ю м е

В работе продолжено анализ свойства прямых, которых параллельные проекции накрываются в развернутой системе плоскостей проекции (см. Zeszyty Naukowe Politechniki Śl. s. Matematyka-Fizyka z. 5 - 1964). Доказано, что коническая поверхность образованная такими прямыми не может быть поверхностью вращения.

ÜBER EINE EIGENSCHAFT DER FLÄCHE, DIE DURCH SONDERGERADEN IN
EINER PARALLELPROJEKTIONSMETHODE GEBILDET IST.

Z u s a m m e n f a s s u n g

Man hat Erwägungen der Sondergeraden, deren Parallelprojektionen in einem abgewickelten Projektions Ebenensystem zusammenfallen, fortgesetzt (Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej - seria Matematyka-Fizyka z. 5, 1964).

Es ist bewiesen, dass die, durch solche Geraden erzeugte Fläche, nicht Drehfläche ist.